

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-M01-III-5
Przedmiot:	Historia i teoria sztuki
Kierunek:	Malarstwo, jednolite magisterskie [10 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2014
Rok/Semestr:	III/5
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Żywicki Jerzy, dr hab. prof. UMCS
Forma zajęć:	wykład
Rodzaj zaliczenia:	egzamin
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 15,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 15,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	średnio zaawansowany
Wstępne wymagania:	znajomość dziejów historii sztuki od prehistorii po wiek XIX
Metody dydaktyczne:	• ekspozycja • objaśnienie lub wyjaśnienie • pokaz • wykład informacyjny • wykład problemowy
Zakres tematów:	Sztuka 2 połowy XIX wieku oraz pierwszych dekad XX wieku. Wystawy światowe i ich wpływ na architekturę współczesną. Realizm. Impresjonizm. Neoimpresjonizm. Postimpresjonizm. Nurt historyzujący w polskim malarstwie XIX wieku. Secesja. Sztuka Młodej Polski. Fowizm. Ekspresjonizm. Malarstwo naiwne. Kubizm. Futuryzm. Narodziny abstrakcji. Dadaizm. Wybrane problemy architektury, malarstwa i rzeźby końca XIX i początków XX wieku - główne nurty, twórcy i ich dzieła.
Forma oceniania:	• egzamin pisemny • obecność na zajęciach
Literatura:	• Kępiński Z., <i>Impresjonizm</i>, Warszawa 1993; • Kotula A., Krakowski P., <i>Malarstwo, rzeźba, architektura. Wybrane zagadnienia plastyki współczesnej</i>, Warszawa 1981; • Kotula A., <i>Sztuka abstrakcyjna</i>, Warszawa 1977; • Wallis M., <i>Secesja</i>, Warszawa 1984. • Richter H., <i>Dadaizm. Sztuka i antysztuka</i>, Warszawa 1986.
Modułowe efekty kształcenia:	01W Student, który zaliczył moduł, zna historię i teorię sztuki od prehistorii do czasów najnowszych w ujęciu rozwojowym oraz publikacje w tym zakresie 02W ma wiedzę w zakresie terminologii sztuk pięknych oraz metod umożliwiającą analizę i interpretację dzieł sztuki 03W rozpoznaje style i epoki oraz rozumie przemiany form zachodzące w sztuce na przestrzeni dziejów 04U posługuje się specjalistycznym słownictwem przy analizie i interpretacji dzieł sztuki 05K jest zdolny do formułowania i argumentowania krytycznej oceny różnorodnych zjawisk z zakresu historii i teorii sztuki
Metody weryfikacji efektów kształcenia:	01W, 02W, 03W, 04U, 05K - weryfikacja na podstawie egzaminu